

staar til dens Disposition, nemlig en Kreditindskrænkning i meget stor Stil; en Forhøjelse af Diskontoen til 12—15 pCt., saaledes som vi har hørt Rygter om, vil være ganske ødelæggende for alle Erhverv her i dette Land og dermed for hele Befolkningen.

**Rode:** Det, hvori dette Lovforslag adskiller sig fra alle tidligere, er, at det paalægger Nationalbanken en bestemt Pligt, og derfor vil man ikke kunne komme i de Situationer, vi tidligere har været i, at Nationalbanken lader alt drive eller lader Egaliseringsfonden spises op. Den Stilling, som det ærede Medlem Hr. Hendriksen tror man kan komme i, at en pludselig Vanskelighed kan overvælde os, er udelukket. Til Afværgelse af en saadan Situation er jo netop den mægtige Kredit for Nationalbanken; den vil kunne afværge den Slags Vanskeligheder saa længe, indtil Valget er truffet mellem de banktekniske Midler og andre Foranstaltninger. Dette Valg har aldrig nogen Sinde før foreligget klart for det danske Folk og den danske Rigsdag; det, som er opnaaet ved dette Lovforslag, er, at Valget kommer til at ligge klart.

**Fraenkel:** Jeg sagde, sidst jeg havde Ordet, at hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Rode fra første Færd tog Del i Diskussionen, desorienterede mig i nogen Grad. Jeg forstod hverken rigtig, hvor han til syvende og sidst vilde hen, eller hvorfor han tog saa voldsomt fat; men efterhaanden som Diskussionen er skredet frem, tror jeg nok, jeg har forstaaet det, og jeg har forstaaet det saaledes, som jeg sluttede med at sige, at jeg tror, det ærede Medlem er slet ikke hyggelig ved den Stilling, han staar i. Det, der gav Anledning til det lille Ordskifte mellem det ærede Medlem og mig, var jo det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thotts Bemærkning om Nationalbanken. Nu maa jeg paa det allerbestemteste anmode ærede Medlemmer om at lade være at betegne mig som Defensor for Nationalbanken i denne Sag, for jeg har meget store Bebrejdelser at rette mod Nationalbanken under hele Uviklingen af vor Valuta. Men en anden Ting er, at naar der bliver stillet det Krav til Nationalbanken, at den skal paatage sig et juridisk Ansvar for en Ordning, om hvilken dens Ledelse mener, at den er uholdbar, saa forekommer det mig, at man stiller et Krav, som man ikke kan stille til noget Menneske, og saa var det jo; at det ærede Medlem Hr. Rode for yderligere at give sine Ord Betydning med den dialektiske

Færdighed, som han har mere end noget andet Medlem her i Salen, men som dog ikke netop hører til de Egenskaber, jeg mest beundrer hos ham, understregede, at det var et centralt Medlem af vort Parti, som fremkom med denne Udtalelse. Det var saa ægte Rode'sk. Nu kender jeg ikke andre centrale Medlemmer i vor Gruppe end Gruppens Formand, han er selvfølgelig et Centrum, jeg ved ikke, hvor mange Centrere det ærede Medlem vil at en saadan Kreds skal have, jeg mener, at den kun kan have eet, og det er Formanden, alle vi andre er menige Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott lige saa vel som vi andre. Men hvad Sagens Realitet angaar, hvad det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thotts Bemærkninger angaar, mener jeg, at jeg ikke forstaar, hvorledes man skulde kunne sige til en Ledelse af en Institution, som mener, at den Ordning, man byder den, er uholdbar: Du skal alligevel juridisk binde dig til denne Ordning.

Det ærede Medlem har saa ganske overordentlig travlt med at finde vore Motiver til at indtage den Stilling, vi indtager. Vi har ønsket fra første Færd, at det, der her endelig bliver vedtaget, kunde blive vedtaget af alle fire Partier. Alle mulige kunstige Motiver, som det ærede Medlem lægger ind i vor Holding nu, beror derfor, formoder jeg, dels paa, at det nu tjener det ærede Medlems Politik, men ogsaa vel i nogen Grad derpaa, at man overhovedet er kommet bort fra det naturlige og ind i det kunstige under Behandlingen af hele denne Sag. Med Hensyn til Valutaforanstaltninger, hvor alle Mennesker er enige om, at det først og fremmest gælder at faa Statens Finanser i Orden, men ved Siden deraf, og maaske derover, ogsaa at faa Handelsbalancen i Orden, er jo den eneste naturlige Side, fra hvilken man kan nærme sig dette Problem: Told-siden. Det vil de Herrere imidlertid ikke, men alligevel vil de have noget gjort, og naar de vil have noget gjort, men ikke vil gøre det, som er det naturlige, det, som øjeblikkelig frembyder sig for en, saa maa man jo ind ad alle mulige kunstige og unaturlige Veje, som netop de er, man har betraadt her under Forhandlingerne; og naar man nu endelig staar ved det daarlige Resultat, som maa fremkomme, naar man ikke tager en Sag op efter dens eget Væsen, ikke tager den op til naturlig Behandling, saa skal andre Menneskers Unladelse af at tiltræde dette forklares, og det maa naturligvis saa forklares ved at skyde dem Motiver i Skoene, som de ikke har haft.